

DE SPIEGEL

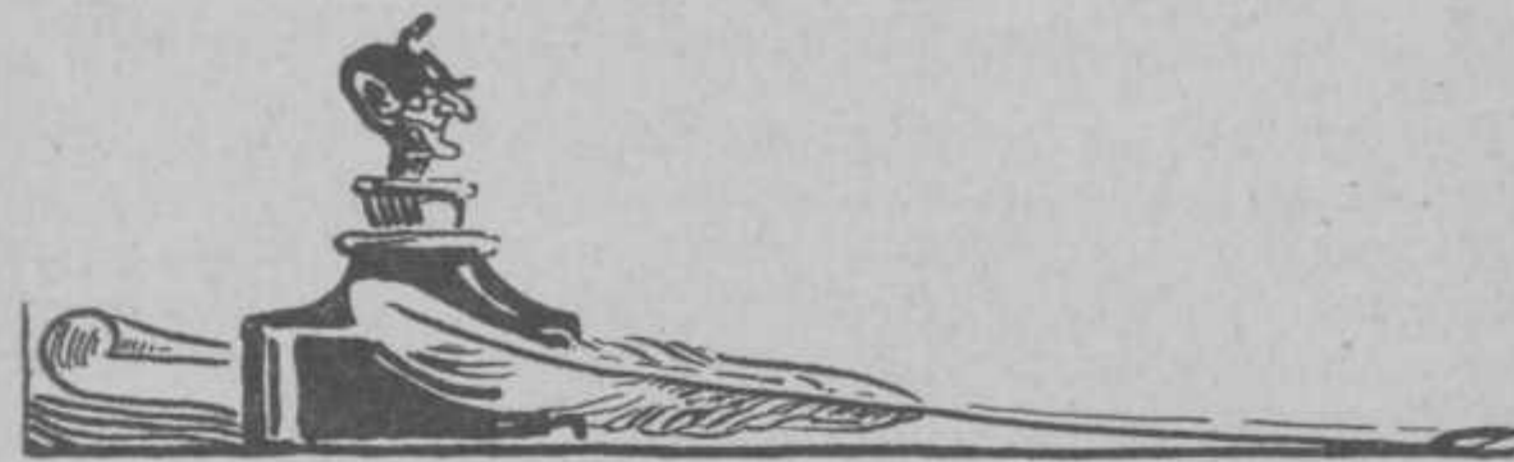
OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: V. BOUDIER. GRIFFIER: P. J. KIEN.

REDACTEUREN: E. A. LAMB — E. A. BARTHOLDY — J. WOLVINGA — J. SLOK — M. VAN DEVENTER
F. J. DE VLOUW — N. VAN VORDEN — — A. GERVAIS.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
13e JAARGANG . . . . . VRIJDAG 6 NOVEMBER 1936 . . . . . 12 BLZ. No. 8

REDACTIONEEL

LIQUIDATIE VAN WANBEGRIPPEN.

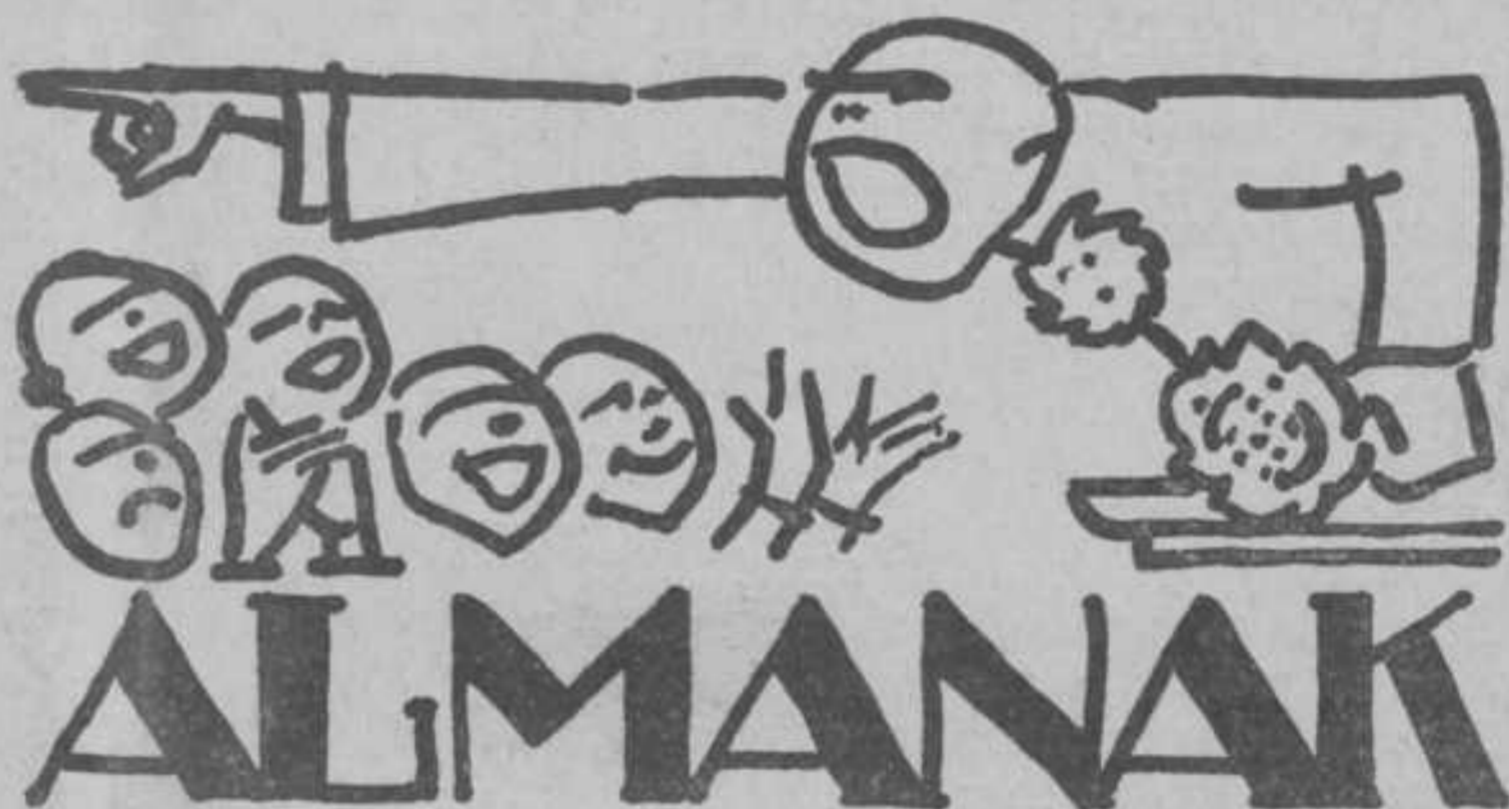
Het is thans ongeveer honderd jaar geleden, dat de vijf erkende Studentencorpora achtereenvolgens ontstaan zijn en wij mogen ons gelukkig prijzen, dat zulks een eeuw geleden het geval was — dat toen reeds de jonge studiosi zich als „corpsbroeders” aaneengesloten hebben.

En dáarom is dit zulk een geluk, omdat destijds „vereeningen” en „bonden” nog sporadisch waren, om niet te spreken van „organisatie's”.

Spreekt, wat ons betreft, met een rimpel in Uw voorhoofd en met een sociale trek aan Uw sigaar van de noodzakelijkheid in dezen tijd, om zich te „organiseeren”; van arbeidersorganisaties, van middenstanders-, boeren-, klerken-, Newi- en Werkgeversorganisaties; ja — en ook van Studentenorganisaties . . . , want inderdaad, die zijn er bij de vleet: De V.C.S.B. N. C. S. V., C. C., Sanctus, enz. enz., maar beëindigt s.v.p. bijtijds Uw ademtocht, want:

**Een Corps is geen organisatie!
Gelukkig niet!
Een Corps is een Corps!**

1. Een organisatie is een groep van individuen, „georganiseerd” wegens belangengemeenschap, om daardoor gemakkelijker een bepaald doel, ook wel eens een ideaal, te kunnen bereiken.
2. Dit is geenszins het geval met een Corps. Het „Corps” was nog een ideaal vóór zijn oprichting; welnu — laat een ideaal letterkundig iets slechts bij benadering bereikbaar zijn — edoch, zoo een ideaal al bereikt kan worden, is dit geschied op het oogenblik der oprichting van een corps.
3. Een Corps als totaliteit is zulk een ideaal. Dat zulks inwendig niet het geval is, behoeft geen betoog en doet hier ook niet ter zake.
4. Kenmerkend is ook, dat van vereeningen, bonden en organisaties de buitenstaander alles begrijpen kan, wanneer hem de namen ervan bekend zijn. Een Corps ook maar eenigszins begrijpen is slechts gegeven aan leden en oud-leden. Ja, eigenlijk maar een gedeelte van hen . . . .

IN DEN BEGINNE WAS HET WOORD.

En ook U maakte van het woord gebruik, gisteren, vandaag nog. Hoe was het gisteren ook weer? O ja, . . . en dan komen de verhalen over rap vertellende tongen de door rook zware lucht instroomen, klappen uit de school over duizend-en-één ernstige en gemakkelijke geschiedenissen, waarvan wellicht nauw de helft op historischen grondslag berust, het ontbrekende echter is aangevuld door uw, naar wij aannemen, sprankelenden geest.

Zoo zit U op uw kamers, als niet de gramfoon uw — tijdelijk — wat ledigen geest bezig houdt.

Zoo zit U aan uw vierkante, zeshoekige of langwerpige Societystafel, en onderhoudt uw vriendschare.

Maar nu is de tijd van het Woord voorbij. Besteedt nu niet langer uw vrije oogenblikken in vluchtigen scherts, doch bezint U en schrijft voor Uw Almanak. Want wij hopen, dat zij ook de Uwe moge zijn, U aangeboden als belooning voor uw inzendingen. Speurt in uw bibliotheek naar varia, legt het kraaien der eerste hanen, de uiteenrafelingen der nevels van uw fantasie, in uw teekeningen vast. De linotypes staan klaar.

Zorgt U, dat er een Almanak kan uitgegeven worden, de traditie waardig.

**Een Almanak is niet duur,
maar wil zij d' uitgaaf' loonen,
Zoo werkt en schrijft elk uur;
Of niets zal U verschoonen
van 't Helsche Vagevuur.**

(Steunt het werk voor J. I.)

Uw adres is:

O. D. 38

Mengelwerk onder motto, met bijgesloten enveloppe, buitenop het motto vermeldend, binnenin echter uw naam.

Teekeningen op drie maal de te reproduceeren grootte. VEREENIGINGSVERSLAGEN voor 10 November a.s.

MENGELWERK   TEEKENINGEN   VARIA
voor 20 November a.s.

D. S. M. G. „APOLLO”.

Alle orkestleden worden er opmerkzaam op gemaakt, dat de eerstvolgende repetities op de volgende data zijn vastgesteld: Donderdag 12 Nov., Dinsdag 17 Nov., Donderdag 26 Nov. Mocht iemand onverhoopt verhinderd zijn, zoo geve hij daarvan kennis aan het Bestuur, doch hij zorge in elk geval, dat de naar huis meegenomen muziek op de repetitie aanwezig is.

HEERENCONCERT

Het Heerenconcert zal dit jaar gehouden worden op Dinsdag 24 November 1936, des avonds om 20 uur op de bovenetzaal van de Societeit Phoenix. Enkele trio's en quartetten zijn reeds in voorbereiding. Nog een paar nummers kunnen in het officieele programma worden opgenomen. Het wachten hiervoor is slechts op U. Vergeet niet, dat de uitgebreide bibliotheek kamermuziek van Apollo steeds tot Uw beschikking staat. Hier is de gelegenheid te laten zien, wat het interne muziekleven van Apollo beteekent, en wat U, na zorgvuldig studeeren met het ensemble, dat U gevormd hebt kunt bereiken. Het is een groote eer voor het Gezelschap, dat enkele vooraanstaande Nederlandsche musici toegezegd hebben den avond op te luisteren door hun aanwezigheid, ja, misschien door hun spel.

Voor alle leden (dus ook voor *alle* eerstejaars) is er bovendien gelegenheid om na het officieele gedeelte op te staan, de haardos achterover te strijken, inspiratie te krijgen, en het oor van de aanwezigen te streelen.

Gezelligheid, warmte, gedempt licht en bisschopwijn zorgen voor de gedistingeerde sfeer.

Deze avond is de intiemste uitvoering van Apollo.

Deze avond is slechts eenmaal per jaar.

Deze avond is ditmaal op

DINSDAG 24 NOVEMBER.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCHE SCHRIJVERS.

Jef Last — Een flirt met de Duivel.
 Net Houwink — De Avonturier.
 Albert Verwey — De Dichter en het Derde Rijk.
 Albert Verwey — In de Koorts van het Kortstondige.

II. FRANSCHESCHRIJVERS.

Edouard Peisson — Le Courrier de la Mer Blanche.
 Henri Duvernois — L'Homme Qui S'Est Retrouvé.
 De Laclos — Les Liaisons Dangerueuses (Tome I—II).
 Gabriel Chevallier — Clochemerle.
 H. de Montherlant — Les Jeunes Filles.
 Pierre Véry — Les Trois Claude.
 Jacques de Baisieux — E. du Perron — Het Zijden Harnas.

III. ENGELSCHESCHRIJVERS.

Katherine Mansfield — The Garden Party.
 Rosamond Lehmann — The Weather in the Street.
 Margaret Mitchell — Gone With the Wind.

IV. DUITSCHE SCHRIJVERS.

Franz Kafka — Beschreibung eines Kampfes.
 Joseph Roth — Beichte Eines Mörders.
 Thomas Mann — Joseph in Aegypten.

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.

Dr. N. Japikse — De Uitbarsting.

VII. LAND EN VOLKENKUNDE, REISBESCHRIJVINGEN.

Albert Gervais — L'Ombre Du Ma-Koui.

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

P. L. Dubourcq — Schijn en Wezen Ransom Geld.
 Joseph Goebbels — Der Angriff.

X. KUNST EN KUNSTGESCHIEDENIS.

J. H. Breasted — Geschichte Aegyptens.
 Otto Zarek — Moses Mendelssohn (ein jüdischen schicksal).

XII. GODSDIENST EN WIJSBEGEERTE.

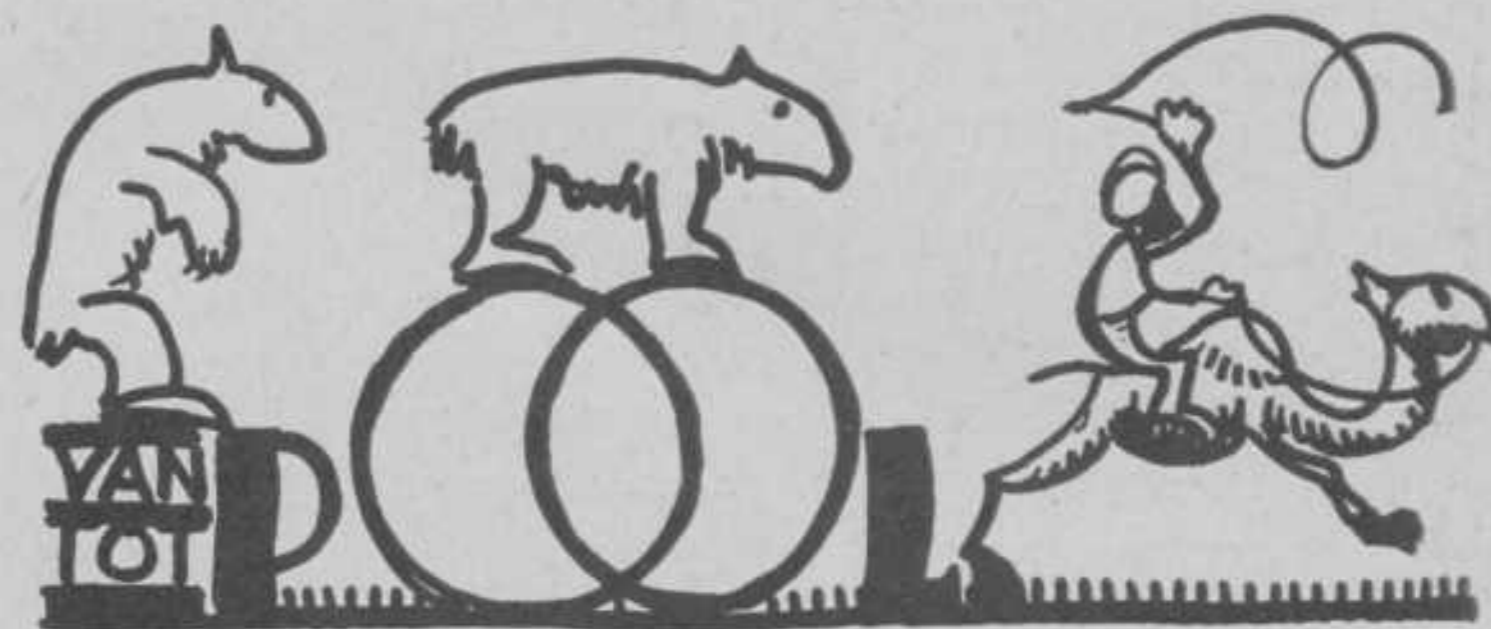
Rom Landau — God Heb Ik Gezocht.
 F. M. Huebner — Menschen als Vergif en Medicijn.
 F. M. Huebner — Lexicon des Geheimen Wissens.
 Dr. P. A. Dietz — Parapsychologische Studiën.

XIII. PRENTWERKEN.

Colijn in de Caricatuur.

XIV. BROCHURES.

Ir. E. R. Hondelink — Transport vraagstukken.
 Dr. W. J. H. van Dijck — Het vakgebied der Physische Technologie.
 W. N. de Vries — Wij willen Delft behouden.

Tegenover mij woont een monster. Hij woont er al ruim een jaar. Toen hij in onze buurt kwam wonen en ik hem zoo langs de straat zag loopen, dicht langs de huizen, het hoofd diep in de kraag, dan huiverde ik onwillekeurig. Zijn gezicht kreeg ik nooit duidelijk te zien. Alleen de twee oogen die onder de rand van zijn hoed rondgluurden. Er lag een vuile glans in. Vanachter mijn bureau kon ik zijn voordeur zien. Vlug haalde hij altijd zijn sleutel te voorschijn en met een laatste schuwe blik om zich heen, verdween hij dan terwijl de deur achter hem in 't slot viel.

In den beginne groette ik hem altijd, maar daar hij hierop vrijwel niet reageerde, liet ik dit verder achterwege.

Totdat ik hem, niet lang geleden, midden op straat zag loopen, de handen in zijn zakken, lustig een deuntje fluitend.

Dit frappeerde me zoodanig, dat ik besloot hem aan te spreken. „Goeden morgen, meneer, kunt U mij ook zeggen waar het Postkantoor is?”

Ik was nogal trotsch op deze vraag, want uit zijn reactie zou ik kunnen opmaken of hij mij kende of niet.

Brutaal keek hij mij aan en zijn eenigste antwoord was: „Kom mee.”

Ik aarzelde geen oogenblik. Achter hem stommelde ik de steile trap op. Op zijn kamer gekomen sloot hij zorgvuldig de gordijnen en stak een kandelaar aan.

Nu trok hij zijn jas uit en ik zag dat hij een bochel had.

Op de schoorsteenmantel stond een Corpsmaagd. Slechts enkele meubels stonden er in 't vertrek.

Toen begon hij te spreken, met een schelle stem en korte zinnen.

„Ik ken je wel, beter dan je denkt. Vaak heb ik je geobserveerd en gevolgd en ik weet dat je redelijk bent. Ik zal je daarom mijn geheim vertellen. Jij bent de eerste die het zal hooren. De eerste, hi, hi.”

Hij stond op en liep naar een kastje. „Hier is het, mijn grootste schat.” Voorzichtig haalde hij een klein fleschje te voorschijn en zette het tusschen ons in.

„Jaren ben ik bezig geweest en nu heb ik het gevonden. Zoo als je wel weet zijn er veel menschen op de aarde, die door de natuur minder goed bedeed zijn met zoowel geestelijke als materiele gaven, dan hun medeburgers. Hieronder zijn er enkelen, welke geheel verstoken zijn van datgene, wat een mensch boven een dierlijk wezen verheft. Daartegenover staat de genie. Ik bepaal me n.l. uitsluitend tot de geest. Nu is 't mij gelukt een serum te vinden, welks uitwerking deze uitersten zal afvlaken. De geest wordt genivelleerd. Voortaan zullen er geen menschen meer leven, die onwetend . . .”

Langzaam stond ik op en probeerde mijn kalmte te bewaren. „Jij bent niet wat je lijkt,” zei ik, „wie ben je?”

Ook hij stond nu op en ik zag weer de gluisperige gloed in zijn oogen. Ik vloog naar 't raam en rukte de gordijnen open. Hij wilde het beletten en nu zag ik opeens in het schelle licht wie hij was: het gemiddelde Corpplid. Ik greep hem bij zijn keel en slingerde hem van mij af, krakend spleet zijn bochel tegen het Salamander kachelkje open en ik zag daarin een opgezette tweede jaars. Met een schop, die het fleschje in duizend stukken uitéén deed spatten verliet ik het vertrek. Door 't open venster vloog als een engel de Corpsmaagd jubelend de zon tegemoet.

A. GERVAIS.

Waarover zullen we nu weer eens spotten, lezer? U mag kiezen vandaag, als het maar niet over U zelf hoeft te gaan, want het is op den duur een laffe aardigheid schimpscheuten af te schieten op het slapvleezige, papperige doel dat Uw naam draagt, in de veilige overtuiging dat het de veerkracht mist om zelfs de allereenvoudigste scherts terug te kaatsen.

Neen, vandaag wil ik niet op Uw wassenbeeldenspel schieten, dat men doorzeven kan met de allerbrisanterste projectielen van zijn vernuft, zonder dat er in één gezicht een spier vertrekt, zonder dat zich een enkele arm verheft tot een Mene Tekel. Hè jasses lezer, nu gaat het toch ineens weer over U, en ik wilde nu juist eens echt, warm bloed ruiken vandaag; maar we kunnen lang of kort praten, of beter gezegd; ik lang en U heelemaal niet, maar ik zit hier toch maar voor Uw vermaak mijn tijd te verspillen aan deze artikeltjes. Eerlijk gezegd ook wel een beetje voor mezelf, voor later, om ze met de eereidiploma's en dronken foto's bij mijn sollicitatiebrieven in te sluiten. In de brief dan b.v. nog zoo iets, dat van statistische aanleg getuigt: „Wist U dat mijn artikelen in de Spiegel tesamen een lijvig boekdeel zouden kunnen vullen?” of „Wist U dat het zetsel voor mijn artikels een gewicht vertegenwoordigt, 3 x zoo zwaar als de Eiffeltoren?” Wel ja, al dat geploeter zal zijn vruchten wel opbrengen en bovendien . . . heeft niet een ieder de drang, zich een beetje onsterfelijk te willen maken, ieder op zijn eigen manier. U plant zich misschien wel voort, en ik schrijf bovendien stukjes, maar nu niet meer over U, maar over iets dat mijn geest in een geweldige greep zal meesleuren, iets grootsch, dat de eeuwen zal trotseeren. Eerst de titel, dan komt de rest vanzelf wel. Wat dacht U b.v. van „Heeren, Vrouwen, Knechten”? of nee, ik weet al iets beters: „Heeren, Hoeden, Pijpen. Een satirieke eenacter. Let U maar eens goed op, U bent toeschouwer, ik regisseur.

Als het doek opgaat stelt het tooneel een studentenkamer voor met portretten van ouders, verloofden, filmsterren, grafieken, prijzenkasten, linten, diploma's, leege en halfgevulde flesschen pilsner, een koffergramofoon. In het midden een bureau met rekenschuiven, passers, zwarte en gekleurde potlooden en een pijp. Het doek valt. Applaus uit de koffergramofoon.

De toeschouwer, die in voorbehoudslooze bewondering het speelsch gewrocht van mijn geest gevolgd heeft, zal zich nu toch wellicht in terechte verbazing een oogenblik afvragen, waar de Heer en de Hoed wel gebleven mogen zijn. En daar wilde ik hem juist hebben! Volgens het beproefde recept: eerst een flinke dosis verwondering, dan, haarscherp, de probleemstelling: Waar zijn de Heer en de Hoed? en dan . . . de oplossing die U toch niet vindt, daarom zal ik nog maar een stukje uit mijn mouw schudden:

Heeren en Hoeden.

Gongslag, het doek gaat op. Op het bureau ligt nu de Hoed in plaats van de pijp. Als het doek valt applaus als voren.

Rijkelijk gerustgesteld bij het bespeuren van de gulheid in het wegschenken mijner geestesvruchten zal zich de argelooze toeschouwer nu niet meer afpijnigen met de vraag, waar zich toch de Heer verstoken heeft, zeker in het vertrouwen als, hij is, dat hem ook het ontbrekende schetsje „Heeren” niet onthouden zal worden. Hierin vergist hij zich echter deerlijk. Het volgende is dan ook slechts geschreven voor de Heeren lezers, die met mij, schrandere genoeg waren te begrijpen dat Heeren, die gepijpt doch ongedekt het huis verlieten, geen Heeren zijn, maar op zijn best zeker soort technisch studenten op excursie, en dus niet in aanmerking kwamen een actieve rol te spelen in dit spel van mijn vernuft.

Want waarlijk! Een heer zonder hoed is als een kip zonder kop, een Bestuur zonder kruiersjasje: beroofd van het pantser, de beschuttende malienkolder, die ons dat gevoel geeft van rustige Überlegenheit, waaruit men de kracht put met klare blik situaties te taxieren, met feillooze zekerheid de stalen vuist te doen neerdonderen op de juiste plaats. In de Hoed heeft zich het zintuigelijk waarnemingsvermogen geconcentreerd, men voelt hoe Hij als een soort geestelijk corset de ingewikkelde kluwen van zenuwuiteinden die aan alle zijden ons hoofd trachten te verlaten, bijeenhoudt. Loopt men zonder hoed, dan gaat zich die kluwen ontrollen, draden blijven hangen aan de takken van de boomen, knappen af bij het omslaan van een hoek. Men voelt zich ijl en leeg worden in het hoofd, achter ons wijst een slijmerig teleplastisch spoor de weg die wij gingen. Hij die een hoed draagt, kan zich in de rustige zekerheid van zijn geestelijke volwaardigheid over de geheele aardbol begeven, de bloothoofd is beperkt door de lengte van zijn kluwen.

De stand van de hoed is een barometer van de gemoedstoestand van den drager. Men kan hem acherover op het hoofd zetten,

Als Hooi de Kaas-vrijt
beidt
de mijt
haar tijd
als Kaas langs gladde wegen rijdt
wee de meid
die uitglijdt
zich in Jaspers armen smijt
— na de misstap stapt de Spijt:
dertig foto's is ze kwijt.

Ons mes ook andere kleuters snijdt
vervolgens treedt er in het krijt:

Benzine-Thijs
petròlie-dom-en-opge- π -d
Kanarie-sijs
tjilpt voor van Dijck
paps één na laatste flikflooilied:
„Hoe word ik Rijk
en — blijf het ook”
maar ook die droom van centenslijk
vervliegt in rook;
want Petro moet nu Petri's prijzen
Uit Starings schoot weer op doen rijzen
en aan die prolle-blikke-kast
— pijlsnel in de soep gejest —
zat Laga's roem en voorspoed vast
achter een open deur;
— de Ranitz gast
van Ammers debiteur. —

Hei
't Was in de Mei
nu ook Ott d'r bij
hand aan handje in een rij
O wat zijn ze blij
met hun kinderspullen
prullen
bête-piele-peutergroep
derderangsche klieretroep
zoutelooze trullen.

't is zoo heerlijk en zoo fijn
één dag populair te zijn
het bier bij Kolff een jaar verschaald
tot slot nog voor den dag gehaald
Senaat
betaalt
te laat
het brandscherm daalt
tot Jöhan háált:

een Kolffsche flik,
kersversch onteierd
met éénen tik
tot Nier gemeierd.

de duimen in de armgaten, als wel goed-, diep in de oogen drukken als men slecht gemutst is. Anderzijds weet men weer niet wat men heeft aan H. zonder H., er zit iets gluiperigs, iets achterbaks in dit ongedekt zijn, en er gaat iets zeldzaam armoe-digs van uit. Ziet men ze de Societeit binnensluipen dan ruikt men in gedachte reeds de zure lucht die uit glimmende manchesters zal slaan als zij de versleten jassen hebben afgelegd, en men vraagt zich in ontzetting af, aan welke tafel zij zich wel zullen zetten. Maar ziet, dikwijls is het zelfs in onze eigen kring . . .

Lezer, wellicht bent U reeds lang naar Croon gehold. Voor U is het dat ik geschreven heb.

L.

VROOM & DREESMANN

bekend om zijn uitgebreide
sorteering en populaire
prijzen

OOK IN DELFT

AMSTLEVEN

N.V. AMSTERDAMSCHER MAATSCHAPPIJ VAN LEVENSVZERKERING

Verzekerd bedrag . . . . . f 163.000.000. —
Premiereserve . . . . . „ 45.000.000. —
Extra Waarborgen . . . . . „ 4.500.000. —

RAAD VAN COMMISSARISSEN:

Dr. H. Colijn (Voorzitter), Mr. H. H. v. d. Berg, Mr. J. Dutilh, Jhr. Mr. D. J. de Geer, D. G. J. Baron van Heemstra, Mr. D. A. P. N. Koolen, H. W. van Marle.

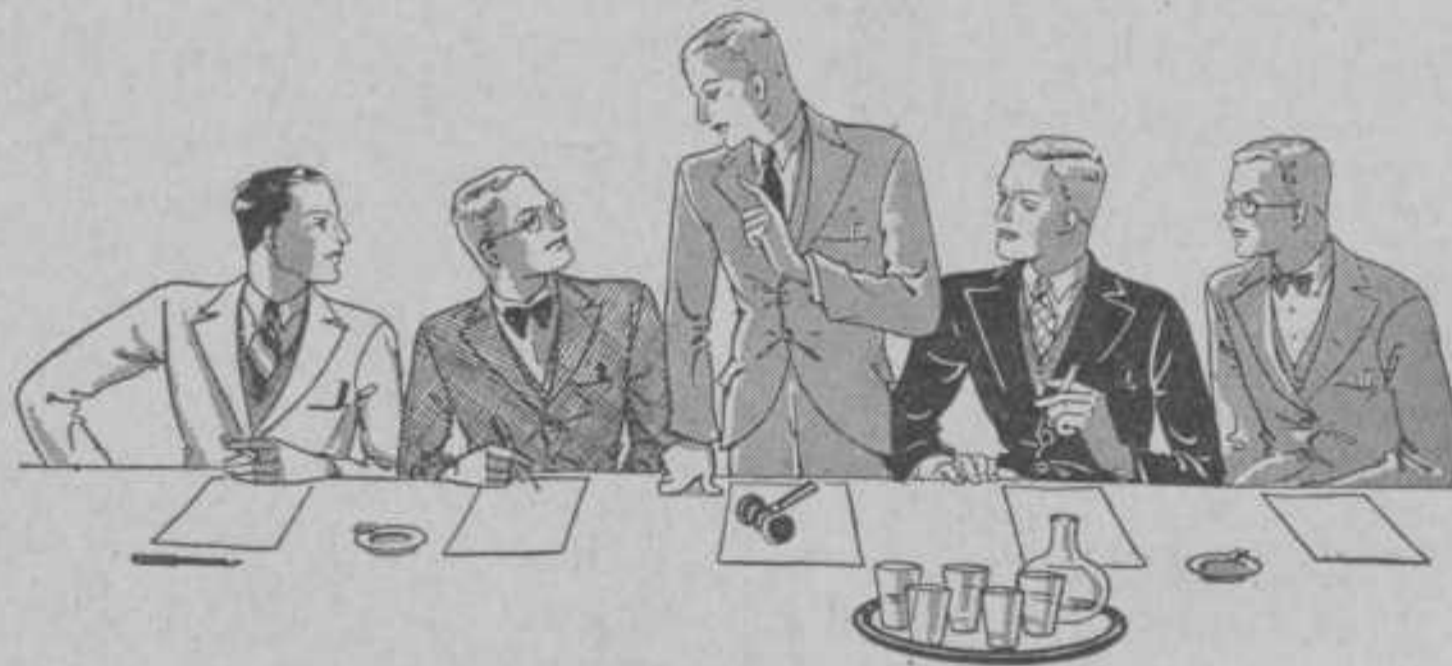
DIRECTEUREN:

Jhr. J. de Savornin Lohman — P. Egas.

**STAATSMIJN
PRODUKTEN**

**HYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. OLLEMANS**

De voorzitter tot de nieuwe
secretaris van de vereniging

„en.....wij laten drukken bij Meinema”

Regenmantels in alle prijzen

J. VAN DIJK
189 OUDE DELFT
TELEF. 431

elegant en comfortabel.....

● ● ● daarom zijn Houtepin's schoenen zo'n gewaardeerd bezit.
Bovendien zijn ze niet duur!
Probeer ze eens; U doet Uw voeten een genoegen ermeel

TELEF.
1404

HOUTEPIN'S
SCHOENHANDEL
HIPPOLYTUSBUURT 29a

Firma C. MEEUWIS

HIPPOLYTUSBUURT 37

TELEF. 1575

**De aangewezen Heerenkapper
voor Delft**

Ober!
mij ook n **DE KUYPER**
A^o 1695

Electro- en Radio-
Technisch-Bureau
E.A.F. SCHRÖDER
OUDE DELFT 28 - DELFT
TELEFOON 685

Leveren en Installeren van
electr. licht, kracht- en
radio-installaties.

Algemeen landelijk erkend
installateur.

N.V. „CEMSTO” - Vrijenbanschelaan 22-24

□ □ □ TELEFOON 1020 □ □ □

**Het schoonmaak- en
Glazenwassersbedrijf
voor Delft**

AMSTERDAM — HAARLEM — HILVERSUM — VELSEN
LEIDEN — DEN HAAG — DELFT — R'DAM — UTRECHT

Kwaliteitsclichés!
Vraagt U eens aan!
Billijke prijzen.

TECHN. HOOGESCHOOL

De Rector Magnificus maakt bekend, dat hij verhinderd is om op Donderdag 12 November a.s. van 11—12 uur spreekuur te houden.

Ingenieursexamen Februari 1937.

De Afdeling der Electrotechniek van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het eerstvolgende Ingenieursexamen voor Electrotechnisch-Ingenieur zich vóór 1 Februari a.s. *schriftelijk* moeten aanmelden bij den Secretaris der Afdeling, Laboratorium voor Electrotechniek, Kanaalweg, Delft.

Ingeleverd moeten worden:

een aangifteformulier (verkrijgbaar bij de Techn. Boekhandel, J. Waltman Jr.);

een bewijs van tenminste 13 weken practische werkzaamheid; een goed gelijkende pasfoto.

Het examengeld moet vóór 1 Februari a.s. worden gestort op postgironummer 44248, Kantoor Delft (College-Inschrijvings- en Examen-gelden der T.H.).

Vanaf 8 Februari a.s. dienen de kandidaten zich voor eventuele oproepingen tot het doen van examens gereed te houden.

De aandacht wordt er op gevestigd, dat de volledige verklaringen van practische werkzaamheid bij de aangifte moeten worden ingeleverd, daar anders deze aangifte niet zal worden aanvaard.

De Secretaris der Afd. der Electrotechniek,
THIERENS.

Roosterwijziging.

In de door Ir. J. T. Thijsse te geven lessen in Hydraulica worden de volgende veranderingen aangebracht:

Maandag 1—2, C₄ wordt verplaatst naar Woensdag 1—2 uur, Zaal 124.

Zaterdag 10—11, C₃ wordt verplaatst naar Maandag 1—2 uur, Zaal 124.

Deze veranderingen gaan in op 9 November a.s.

De Secretaris van den Senaat,
Prof. Dr. Ir. C. B. BIEZENO.

College Scheikunde voor Eerste-jaars Werktuigbouwkunde.

Zoolang een opvolger voor Prof. ter Meulen nog niet in functie is, stelt ondergeteekende zich voor, ten behoeve van de W₁ een college Scheikunde te geven, dat in het programma staat omschreven als „Brandstoffen, rookgasanalyse, smeermiddelen en water” (examenstof voor het eerste deel prop. ex. W.) en dat thans op het rooster voorkomt op Maandag van 11—12.

Het college zal evenwel niet op dat uur gegeven worden, doch op Dinsdagmiddag van 1—2 in de collegezaal van het Lab. voor Analytische Scheikunde en zal aanvangen op Dinsdag 10 November a.s.

De Hoogleraar,
Prof. Dr. Ir. C. J. VAN NIEUWENBURG.

Prof. Ir. F. Westendorp maakt bekend, dat hij zijn colleges zal hervatten op Zaterdag 7 November a.s.

Ir. J. T. Thijsse, tijdelijk belast met het geven van onderwijs in de theoretische en practische hydraulica, maakt bekend, dat hij zijn lessen zal aanvangen op Maandag 9 November a.s. in zaal 124 van het Gebouw voor Weg- en Waterbouwkunde.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electrotechnisch-Ingenieur: W. Muller.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig-Ingenieur: A. H. de Jong.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig-Ingenieur: A. Davidson.

Geslaagd voor het Ingenieursexamen voor Mijn-Ingenieur: J. J. Augusteijn, A. N. Dorsman, G. J. Goekoop, R. H. van Nierop, W. J. Nijveld, N. van der Sleen.

Vereeniging van Delftsche Ingenieurs.

Algemeene Ledenvergadering op Donderdag 12 November ten 10.45 uur in de tuinzaal van den Dierentuin te 's-Gravenhage. Bespreking van: „De toekomst der academisch gegradueerden” (Verslag der Commissie ter bestudeering van de toenemende bevolking van universiteiten en hoogeschoolen) voor zoover dit Verslag betrekking heeft op de Technische Hoogeschool en de Delftsche ingenieurs.

Ter beoordeeling van deze bespreking hebben zich bereid verklaard de volgende punten in te leiden:

Dr. Ph. J. Idenburg, Chef van de Afdeling onderwijsstatistiek van het Centraalbureau voor de statistiek, Vice-voorzitter der Commissie: *Algemeene aard van het vraagstuk en gang van het onderzoek*;

Prof. Ir. N. C. Kist, Voorzitter der speciale Commissie van Ingenieurs (Delft): *Toelichting op de in het verslag voorkomende statistieken*;

Prof. Ir. W. Schermerhorn, lid der Commissie: *Middelen om tot verbetering van den toestand te geraken*.

Het Bestuur heeft een aantal buiten de Vereeniging staande personen, die geacht kunnen worden in dit vraagstuk belang te stellen, uitgenoodigd deze vergadering bij te wonen; hun zal de gelegenheid worden gegeven aan de besprekingen deel te nemen.

De vergadering wordt onderbroken tot het nuttigen van den koffiemaaltijd, die den genoodigden en leden door de Vereeniging wordt aangeboden. De leden, die hieraan wenschen deel te nemen, gelieven hiervan aan het Secretariaat der Vereeniging mededeeling te doen. Studenten aan de T. H., die met ingang van 1 Januari 1937 tijdelijk lid der Vereeniging worden — *mits zij de contributie voor het vereenigingsjaar 1937 reeds thans betalen* — terstond als lid beschouwd, zoodat zij deze vergadering kunnen bezoeken. Aanmelding schriftelijk aan het Secretariaat (Prinsengracht 23, 's Gravenhage); betaling der contributie ad f 2.— bij voorkeur door storting of overschrijving op de postrekening der Vereeniging, No. 5876.

Centrale Commissie voor Studiebelangen.

Cursus: Logica, te houden door Dr. Ir. F. Ph. A. Tellegen. Evenals vorig jaar stelt Dr. Ir. F. Ph. A. Tellegen zich beschikbaar, bij voldoende deelname een reeks avondvoordrachten te geven (October tot Maart) over onderwerpen uit de logica, bijv.: definitie en indeeling van wetenschap, definitie en indeeling van wijsbegeerte, wensche redeneering en de hoofdvormen daarvan.

De onderwerpen zullen overeenkomstig de wenschen der deelnemers nog nader worden vastgesteld.

Er zal ruimschoots gelegenheid bestaan tot onderlinge bespreking. Tijd en plaats zullen aan de deelnemers nader worden bekend gemaakt. Kosten bedragen ± f 5.—.

Belangstellenden gelieven zich schriftelijk op te geven aan C. Pouderoyen, Maerten Trompstraat 34, Delft, uiterlijk Woensdag 11 November.

AGENDA.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondag (v.m.)	8 Nov.	10.30 uur,	Instituut voor Arbeidersontwikkeling.
Zondagavond	8	8.00	„ „ N.V. Italiaansche Opera, Volksvoorstelling, I Pescatori di Perle.
Maandagavond	9	8.15	„ „ De groote Amerikaansche kunstenaars Sophie Tucker.
Dinsdagavond	10	7.30	„ „ Jeugdconcert.
Woensdagav.	11	8.15	„ „ Residentie Orkest. Volksconcert No. 2.
Donderdagav.	12	8.00	„ „ N.V. Italiaansche Opera, Thais.
Vrijdagavond	13	8.00	„ „ Vergadering. Arbeiders Pers.

REPETITOREN

Ir M. van der Veen, e.i., assistent T.H., Kanaalstraat 5, Delft, Tel. 1761 repeteert WISKUNDE, ELECTROTECHNIEK, WISSELSTROOMTHEORIE en THEORIE van MAXWELL.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, MECHANICA'S, THERMODYNAMICA, THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERTANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maerten Trompstraat 25.

VAN DEN KLAPSTOEL

DRIE WEGEN.

Wij deden allen erg ons best
Wij maakten veel plezier
En wij hadden veel vertier
En verlangden lang niet allen naar ons nest.

Dat was mannenwerk, hij had 't wel gedacht
Meisje's handjes waren immers zoo zacht!

En nu kunt U wel opspringen en zeggen: „Wat is dat slecht!”, als U bovenstaande regels hebt gelezen — en ik heb me ook wel eens geërgerd over de jaarliederen, zooals we die wel eens in de almanak van de meisjes zagen — maar U moet goed voelen: Daar gaat het nu niet om!

Het is slechts jammer, dat het stuk, dat de D. V. S. V. heeft uitgekozen voor haar lustrum-uitvoering: „Drie Wegen” door Dorothy Willcox niet alleen niet beter is, dan bovenstaand specimen van goedge rijmelarij op snoeperige grondslag, maar zelfs ronduit ongelukkig kan worden genoemd.

Wij zullen niet uit het oog verliezen, dat er misschien geen beter tooneelstuk was te vinden, dat geschikt was om door uitsluitend vrouwelijke krachten te worden opgevoerd, maar waarom voor dit ideaal elke betere mogelijkheid voorbijgegaan, die misschien met een weinig hulp van krachten buiten het verenigingsverband, zonder veel moeite tot een véél beter opvoering was te leiden.

Het is bijzonder vervelend, dat ik hier het woord „leiden” heb gebruikt, want nu zal ik wel verplicht zijn op het onderwerp regie nader in te gaan, hoewel ik liefst aan een zoo pijnlijke kwestie zwijgend was voorbijgegaan.

Er zijn twee mogelijkheden. Of de heer Hooykaas is het zóó zwaar gevallen om in Rotterdam eenige studeerenden een fatsoenlijke Nederlandsche uitspraak bij te brengen voor de opvoering van „Erasmus” (wat hem echter óók niet is gelukt) dat er voor de „Drie Wegen” geen tijd is overgeschoten of hij heeft werkelijk zuiver uit onkunde gefaald.

Wij willen niet aannemen dat de heer Hooykaas het niet de moeite waard vond, om aan een slecht tooneelstuk zijn beste krachten te wijden. In zóó'n geval neemt hij de opdracht niet aan.

En dat de regie inderdaad angstwekkend slecht was, heeft ons iedere scène opnieuw tegen de borst gestuit. Dat een der hoofdpersonen in het derde bedrijf optreedt in een afzichtelijk-slobberig, bruin padvinderspasje, waarin zij bovendien nog een zeer slechte houding aannam, is in de eerste plaats een fout van de régisseur. Tegelijkertijd blijft een andere speelster — die geacht wordt kersvers uit de binnenlanden van Afrika te komen — onweerstaanbaar-beminlijk doorkeuvelen, terwijl een niet erg gelukt gerol en gebons achter de coulissen ons tevergeefs de indruk tracht op te dringen, dat de naaste omgeving door een hevig luchtbombardement wordt geteisterd. Dit zijn geen fouten, die men de speelsters erg kan aanrekenen; de régisseur echter behoort zoiets op te merken en te verbeteren.

En toch, lieve lezers en lezeressen, en tòch kunnen wij zeggen, dat deze opvoering ons op sommige oogenblikken nog heeft geboeid, maar dit lag niet aan de schrijfster en óók niet aan de régisseur.

Neen, in de eerste plaats hebben wij dit te danken aan de geestdrift en de vaart waaraan de speelsters, en speciaal zij, die de vier hoofdrollen hebben vervuld, ons deze slappe kost tot een zeer verteerbaar schotelje hebben gekruidd! Het heeft ons met verbazing en bewondering vervuld, hoe deze meisjes het hebben klaar gespeeld in de stroom van pathetische bombast, die zij moesten opzeggen nog zooveel fleur wisten te brengen.

Het zal U na dit betoog mijnerzijds als logisch en gewenscht voorkomen, dat ik mij niet zal te buiten gaan aan een omstandig relaas over bedoeling en verloop van het stuk. Liever wil ik mij bepalen tot een korte beschouwing over de belangrijkste speelsters.

De drie centrale figuren uit het stuk: Mary Ainsworth, de personificatie van de Liefde; Nesta Graham, die de Vrede uitbeeldde en Judith Bromly, welke als symbool van de Macht haar woord deed, hebben ieder voor zich van hun rollen gemaakt wat er menschelijkerwijs gesproken van te maken viel, en dit wel ondanks de slechte spelleiding.

Van hen had Mej. Kerkum als Mary wel de meest ondankbare taak. Bij deze tekst stond het vóóruit vast, dat zij een te zieliger indruk zou maken, naarmate zij haar rol beter zou uitspelen. Dat zij desondanks deze lieve, strooperige figuur volledig heeft

DE JAMMERKLACHT

8e KLACHT.

Ik heb het lang volgehouden, maar nu is de kruik gebersten. Waarom ook haar zoolang te water gelaten? Waarom trok ik mij niet eerder uit deze ijskoude harten-moordkuil terug? Wat heb ik met een misselijk stel ijdele, verwaande, zelfvergenoegde leeghoofden te maken, die niets anders kunnen dan het eerlijke, goed bedoelde werk van iemand, die zijn leven aan zijn medemenschen wijdt, te becritisieren en te vernietigen met hun ongepaste oordeel?

Daar komt een lange onnoozele slungel me verwijten, dat ik te exclusief ben, hier een roodhuidachtig monster, dat ik lang niet zoo beschaafd ben, als ik me ongetwijfeld wel verbeelden zal, daar weer iemand, die zoo onmuziekaal is als het achtereind van een varken, dat ik niet gevoelig piano speel. Dan weet iemand zich weer te herinneren, dat ik mij drie maanden geleden misdragen heb. Weer iemand vindt, dat ik geen goed Corpslid ben, omdat ik niet alle colleges loop.

Ik herhaal het: ik heb het lang volgehouden, maar nu is het me te machtig! Ik kan niet op tegen allen, neen, ik leg het af. Als alle trouwe zorg, waarmee ik U dwing alleen maar minachting bij U opwekt, dan zal ik U gaan haten.

Was mijn hart ook maar van steen, ik zou het uit mijn lichaam nemen en de leden stuk voor stuk in de hersens planten.

Wanneer ik dan 's ochtends heel vroeg op sta om de Corpsbelangen te behartigen, zoo vroeg, dat alle leden nog ter ruste zijn, ja zelfs alle proffen nog op één oor liggen, dan voel ik, dat ondank des werelds loon is. Want al zullen er nog zooveel Spiegels uitkomen met nog zulke diepschreiend geweeklaag, nooit zal het Corps er iets van beseffen. Zij zijn vergeten, dat mijn klacht geen Spiegel is, maar een ruit, waar de redactie achter zit. En als de leden in de ruit zien, en zij zien de redactie, dan zijn zij ontevreden. Zij zijn slechts gelukkig als zij zichzelf zien. O! ijdel tuig.

Ik verlaat U voorgoed!

***

opgediend, mag vrijwel als een heroïsche daad worden beschouwd.

De taak van Mej. van Mourik Broekman was dankbaarder en het is vooral aan haar natuurlijk en vlot spel te danken geweest, dat op vele plaatsen de onbeteekenende dialoog nog kleur en relief mocht ontvangen. In tegenstelling met laatstgenoemde speelster vertoonde Mej. Holdert beter spel in de tragische-, dan in de meer luchtige scènes. Het vroolijke kostschoolmeisje uit het eerste bedrijf gaat haar minder goed af dan de zelfbewuste intellectuele uit de latere perioden. In het tweede en derde bedrijf draagt zij het stuk. Vooral in het derde bedrijf wordt dit haar zeer vergemakkelijkt door het voortreffelijk tegenspel van Mej. van der Vorm als Virginia Helston. In elk opzicht vormt deze gewild-oppervlakkige, cynische en losbandige figuur een tegenstelling tot de wel zéér ouwelijke ernst van de drie andere personen. Onder een krachtiger leiding zou het haar zeker zijn gelukt het contrast tusschen cynische frivoliteit en plotselinge smart in dit bedrijf nog véél scherper en wranger uit te beelden. Dan zou hier ook werkelijk het hoogtepunt van het stuk zijn bereikt, dat de schrijfster hier ongetwijfeld heeft bedoeld.

Co Kerkum was een vondst als volkskind, jammer dat men deze prachtige drens niet met wat meer variatie in de tekst heeft laten optreden! Van zóó'n jengeland met-Moeder-uit-zijn, is, dunkt mij, toch veel meer te maken!

Het was wat sneu voor Mej. Smit, dat zij in de proloog als spreekbuis heeft moeten dienen voor de brallende nonsens, zooals die slechts kon opwellen in het smachtend sentiment van een sociaal-bewuste Engelsche.

En dan nog wel als holbewoonster! Een bijzonder woord van lof verdient het ontwerp en de uitvoering van de décors.

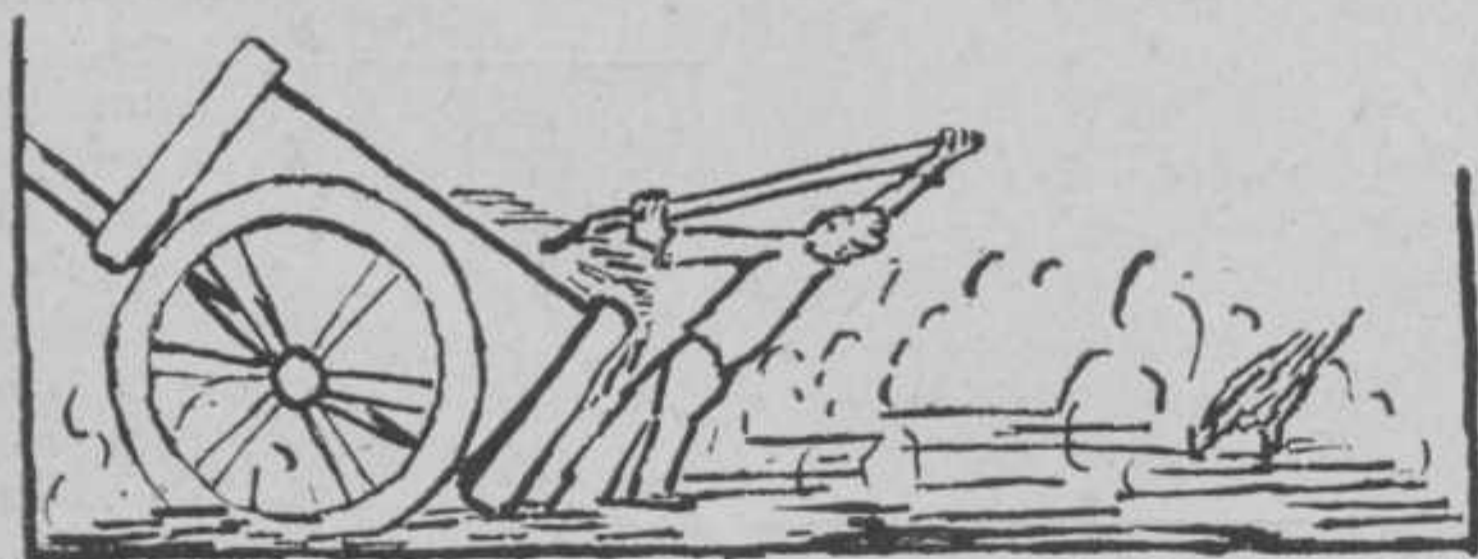
Het pleit voor de geest in de D. V. S. V., dat uit het dertigtal leden de krachten werden gevonden die dit stuk zelfs tot een onderhoudende opvoering wisten te voeren.

A.

SONJA GRAF.

DE MESTVAALT

- H. J. Buttinger, Binnenwatersloot 23.
 E. J. Broekers, Oude Delft 30.
 H. van den Doel, Van Leeuwenhoeksingel 36.
 D. J. van Wyck, Oude Delft 223.
 H. F. Moll, Oude Delft 136.
 N. K. Huisman, Oude Delft 171.
 D. T. Geerlings, Spoorsingel 30.
 A. F. Roozeveld v. d. Ven, Spoorsingel 30.
 J. Keveling Buysman, Spoorsingel 30.
 J. Stoffel, Klein Vryenban 1.
 G. A. Vorster, Oude Delft 66.
 W. M. J. Werker, Schoutenstraat 24, Telef. 979, Den Haag
 H. P. Kelder, Van Leeuwenhoeksingel 28.
 H. J. Ringers, Van Leeuwenhoeksingel 29.
 G. D. A. Klynstra, Oude Delft 119.
 H. J. R. Bish, Hugo de Grootstraat 58.
 J. H. Wiersum, Nieuwe Plantage 12.
 O. B. Schrieke, Ketelstraat 22.

- P. Hymans van Anrooy, Narcislaan 34, Wassenaar.
 A. Addicks, Van Leeuwenhoeksingel 28.
 J. R. Dorren, Oude Langedijk 25.
 F. Schaly, Javastraat 34, Den Haag.
 C. J. Kamp, Phoenixstraat 31.
 A. W. Boeke, Van Leeuwenhoeksingel 31.
 J. A. Bolle, Oude Delft 12.
 J. Dinger, Oude Delft 223.
 H. D. Huët, Nieuwe Plantage 12.
 H. F. Wesenhagen, Oostsingel 54.
 H. Caviët, Van Leeuwenhoeksingel 22.
 A. Prins, v. d. Meydenstraat 17c, Rotterdam.
 S. J. van Welie, Oude Delft 38.
 H. K. S. P. Begemann, Kerklaan 181, Rijswijk.
 J. A. v. d. Breggen, Groothoefijzerlaan 75, Wassenaar.
 R. Droogleever Fortuyn, Oude Delft 47.
 C. J. C. Hugenholtz, Oude Delft 136.
 K. L. Kamp, Bankastraat 98, Den Haag.
 R. Herklots, Oude Delft 66.
 H. Herklots, Koninginnelaan 5, Rijswijk.
 E. C. Scheffer, Julianastraat 10, Rijswijk.
 J. van Hattem, Spoorsingel 46.
 A. Prins, Mauritskade 141e, Den Haag.
 G. N. de Laive, Westplantsoen 35.
 Ch. F. Sayers, Van Leeuwenhoeksingel 22.
 A. D. van Steenbergen, Phoenixstraat 29.
 B. Zuiderhoek, Phoenixstraat 52.
 H. Reilingh, Adriaan Pauwstraat 3.
 J. H. v. d. Broeke, Oude Delft 170.
 C. D. ten Have, Julianalaan 10.
 L. V. Rieter, Choorstraat 58.
 Ir. A. C. Vreede, Phoenixstraat 33.

Fa. S. WOLTERBEEK

TELEF. 199 WIJNHAVEN 19

IS EN BLIJFT DE
FIJNSTE ZAAK.Levering Diverse schotels
o.a. Crab-, Kreeft-, Zalm-,
Huzaren- en vleesch-
schotels. Croquetten.

Fijne Comestibles

HEMDEN
ROK- VESTEN
SJAALS
DASSEN*W. Croon*
TELEFOON 484
PEPERSTRAAT 7STOFFENHANDEL
LÜBBERS & Zn.
OUDE LANGENDIJK 10Oudste en meest
gesorteerde firma te
dezer stede in zijden
en wollen stoffen.Handschoenen
Kousen
Lingeries

Corpsleverancier

SpekslagerijOude Kerkstraat 9
Telefoon 178Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

FIJNSTE ZAAK HIER TER
STEDEAanbevelend,
A. M. STEIJGER.**HOLLANDSCHE SOCIETEIT VAN
LEVENSVERZEKERINGEN N. V.**

ANNO 1807

HEERENGRACHT 475 — AMSTERDAM, (C.)

HUIZE „WESTEINDE“

TE 'S-GRAVENHAGE

biedt aan dames en meisjes een aange-
naam Tehuis voor korten of langeren tijd.
Zeer matige prijzen (f 1.50 à f 3.— p. d.) voor
logies met volledig pension, desgewenscht
alleen kamer met ontbijt. Rustige en
gunstige ligging in het centr. van de stad.
Uitst. tramverbindingen. Gevestigd sedert
1868. Geheel verbouwd en gemoderniseerd.Westeinde 31 — Tel. 113932
Westeinde 27 — Tel. 110573

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de

Delftsche Melkinrichting

DIRKLANGENSTRAAT 66-70

TELEFOON No. 42

Gebruikt „VETHCO“ gepasteuri-
seerde melk, roomt op als rauwe
melk en smaakt als rauwe melk.WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF“
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.**UNGER'S**Boterletters
Banketstaven
Letterbanket
Boterspeculaas
Gevuld speculaas
Speculaaspoppen
Blikjes Zoutjes
(stengels, ballen en
krakelingen)Bruidskoekjes 20 ct. per zakje.
lets fijns.

Corpsleverancier

Hofleverancier

MARKT 21 - TEL. 222**N. V. BROUWERIJ****D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier

Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST

Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

**NOORDHOLLANDSCH
LANDBOUWCREDIET N. V.**

OUDE DELFT 141

Alle Bankzaken

Agentschap STOOM-
VAART My.
„NEDERLAND“

Speciale condities:

Vacantie-reis naar Ned. Indië
voor studeerenden.Correspondent
AMER. EXPRESS Cy.Samenstellen van privéreizen en
excursies n/h buitenland.

Alle reisbiljetten.

REDE UITGESPROKEN DOOR DEN HEER W. M. REUHL, TER GELEGENHEID VAN ZIJN AFTREDEN ALS PRESIDENT VAN DEN SENAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS OP DONDERDAG 5 NOVEMBER 1936.

*Mijne Heeren Senatoren,
Mijne Heeren Honorair-Senatoren,
Mijne Heeren te installeren Senatoren,
Mijne Heeren Leden van het Delftsche Studenten Corps,
Mijne Heeren,*

Een jaar is weer verstreken, waarin ik opnieuw heb mogen ontdekken welk grootsch voorrecht het is lid van het Delftsche Studenten Corps te zijn. Tot nu toe is het mij gebleken, dat er geen jaar voorbij kon gaan, zonder weer een diepe indruk bij mij achter te laten. Daarom zal ik nu trachten weer te geven welke de ervaringen zijn, die ik dit jaar opdeed en wat het oordeel is, dat ik over sommige punten dacht te vormen.

Het is mij opgevallen, hoe weinig de meesten hun eigen meening uitspreken. Zelfs de meest in het oog vallende en stotende gebeurtenissen in het Corps zijn veelal niet voldoende om de gemoederen in beweging te zetten. En gebeurt het een enkele maal, dat iemand zich roert en in de Spiegel critiqueert of zijn opinie op een andere wijze naar voren brengt, dan verloopt het gehele effect buitengewoon snel; daar verder niemand zich ermee bemoeit en het gehele geval weer in korte tijd vergeten is. Soms is de moeite te veel om er zich voor te interesseeren. Een andermaal ontbreekt ten eenemale de belangstelling voor het Corps. Men is liever egoïstisch en denkt beter voor zijn eigen ontwikkeling te kunnen zorgen. Steeds zijn er dergelijke menschen geweest maar zelden in zoo'n groote mate als tegenwoordig. Hieraan is onder anderen toe te schrijven, dat het dispuutleven zoo verzwakt is en de gezelschappen „Vrije Studie” en „Debating” die groote belangstelling missen, die zij zeker waard zijn. Over anderhalf jaar zal het Corps weer een Lustrum moeten vieren, maar hoe zal hierin ooit een krachtige Corpsgeest naar voren kunnen komen als het inwendige leven maar weinig uitgesproken vormen aangenomen heeft. Gelukkig zijn er in de laatste tijd weer duidelijke teekenen van ontwaken te bespeuren. Jammer genoeg komt dit in hoofdzaak van de zijde der ouderen. In ieder geval is het mogelijk, dat deze opwakkerende geestdrift op de jongeren zal overslaan, zoodat zij in staat zijn deze op hun manier voort te zetten.

Het verschijnsel, dat ik U zoo juist beschreef, kan natuurlijk nooit door een enkele reden veroorzaakt zijn, maar heeft zich door het samenwerken van verschillende factoren ontwikkeld. Vóór alles neem ik aan, dat het gehalte van diegenen, die hier aankomen niet minder is geworden maar, dat zij niet de juiste Corpsopvoeding hebben genoten. De groentijd, die in de laatste jaren een groote en niet te ontkennen goede verandering heeft ondergaan, geeft mij toch niet de overtuiging, dat zij ertoe meewerkt het noodige vertrouwen en ontzag van de candidaat-leden voor de ouderen in te boezemen. Het komt veel te veel voor, dat het groenen, zoowel voor den groen als voor het corpslid, geen oplossing geeft. Het candidaat lid, dat zich misplaatst voelt en niet weet, wat men eigenlijk met hem wil beginnen, heeft daardoor zeer veel redenen om zich in vervolg maar onverschillig te gaan gedragen. Tenzij hem begrijpelijk wordt gemaakt, dat de behandeling, die hij zoojuist onderging voor hemzelf volkomen op zijn plaats is geweest. Zijn zij zoo behandeld, dan krijgen zij niet alleen het juiste ontzag voor de ouderejaars, maar gaan ook een groot vertrouwen in hen stellen. U zult het met mij eens zijn, dat eerst dan de groentijd succesvol genoemd kan worden, als men hierin slaagt.

Dat er velen zijn, die meerdere functie's in het Corps probeeren te combineeren, wijst erop, dat men te weinig diegenen kent, die zich nu juist niet in de eigen vriendenkring bevinden. Meerdere malen doet het verschijnsel zich voor dat, zoodra men op iemand opmerkzaam is gemaakt, hij plotseling als het ware ontdekt is en hem van alle kanten functie's aangeboden worden. Aangenaam verrast over zooveel onverwachte waardeerings neemt hij ze aan. Het is hem echter niet mogelijk alles naar behooren te verzorgen, wat hem aan later ook nog kwalijk wordt genomen. In de meeste gevallen is dit echter te wijten aan de onwetendheid van de bestuurderen, die zichzelf niet de moeite geven personen te zoeken, die hen niet zoo bekend zijn, maar op den duur meestal toch uitstekend bruikbare krachten blijken te zijn. En ik wil U allen, die in het een of andere bestuur zitting hebben, er met nadruk op wijzen, dat het in het belang is van Uw vereeniging en dus óók van het

Corps, dat U in het vervolg meer aandacht moet besteden aan de vraag of de eventueele candidaat voor Uw Bestuur reeds andere plichten op zich genomen heeft, alvorens U hem een functie aanbiedt.

Steeds is het nog een van de mooiste kenmerken van het Corps, dat het open staat voor alle meeningen op allerlei gebied. Daarom komt het mij zoo vreemd voor, dat het aantal Katholieken en Gereformeerden, dat hier jaarlijks aankomt, in tegenstelling met vroeger, zoo buitengewoon klein is. Hierdoor zou men zoo langzamerhand de indruk kunnen krijgen, dat het Corps afwijzend tegenover deze overtuigingen zou zijn komen te staan. Niets echter heeft zich in de laatste jaren ontwikkeld, dat hierop wijzen zou. Het is zoo jammer, dat het Corps, door het bijna verdwijnen van deze richtingen, van bepaalde denkwijzen verstoken blijft en zijn leden niet meer in staat zijn zoo'n algemeene kijk te verwerven als dat mogelijk was.

Al is er in de laatste jaren op sommige punten een wijziging te bespeuren, gelukkig zijn de meeste Uwer er wel van overtuigd, dat in wezen niets aan het Corps veranderen kan, daar het steeds op dezelfde beginselen gebaseerd blijft. Allicht verneemt men wel eens van een oud-corpslid, dat het Corps in lang verstreken jaren zooveel beter was dan tegenwoordig. Maar weet dan wel, dat dit oud-lid iemand is, die zijn eigen tijd blind vereert, maar nooit in de gelegenheid is geweest of niet de moeite neemt het Corps in zijn huidige vorm te leeren kennen. Laat ik echter niet blijven stilstaan bij zoo'n enkele idealist, die, al is het soms niet eens bewust, het Corps door een onbezonnen oordeel veel nadeel berokkent, maar wel met zekerheid vastleggen, dat de meeste Uwer vervult zijn door een grootsche bekoring, die U voor immer aan het Delftsche Studenten Corps verbinden zal.

Mijne Heeren Honorair-Senatoren,

U heeft den Senaat de overtuiging gegeven, dat een Senaat zonder zijn Eereleden maar ten halve een Senaat kan zijn. De Senaat zou zonder Uw goed overwogen oordeel nooit in staat zijn geweest, datgene voor het Corps te verrichten, zooals hij dit in het afgelopen jaar heeft kunnen doen. Steeds was het den Senaat mogelijk bij U advies in te winnen, die dan altijd gegrond was op Uw, zooveel rijpere ervaring, in het Delftsche Studenten Corps.

Het is mij dan ook een groot genoegen de wensch van den Senaat hierbij te mogen vertolken door U bij deze zijn groote en welgemeende dank te betuigen.

Mijne Heeren Senatoren,

Het zal ons nog slechts zelden of nooit overkomen, dat wij een dergelijke vriendschappelijke en nauwe samenwerking zullen meemaken. Wij zijn in de gelegenheid geweest het Delftsche Studenten Corps onze beste krachten te schenken en is er eigenlijk wel iets beters te bedenken dan datgene te mogen dienen waaraan men zich zoozeer is gaan hechten? Wij hebben gemeend alles te moeten, wat het Corps ten goede kon komen. Ongetwijfeld zijn er feiten te noemen, die minder juist opgelost zijn, maar vooral in dergelijke oogenblikken was het ons mogelijk, door onze volkomen eerlijke omgang tot nieuwe en betere resultaten te komen.

Binnenkort wordt een periode in ons leven afgesloten, die ons opnieuw getoond heeft, dat elkeen zoolang hij in Delft studeert, niet te verzadigen kan zijn van het overvloedige genot, dat het Corps ons biedt. Dit geeft mij de overtuiging, dat ik steeds van geestdrift vervuld zal blijven om de gaven, die het Corps nog verborgen houdt, te ontdekken. Ik weet, dat U allen deze overtuiging met mij deelt. Daarom voel ik ook, dat er bij ons, naast de niet te ontkomen gedrukte stemming, die dit afscheid van onze Senaatstijd met zich meebrengt, weer nieuw enthousiasme bestaat om met het Delftsche Studenten Corps mede te leven.

Mijnheer Clay,

Daar het Uw Senaat zal gegeven zijn in het komende jaar de leiding aan het Corps te geven voel ik het als mijn laatste plicht, voordat ik mijn ambt aan U overdraag, U op eenige punten te wijzen, die U, gedurende Uw geheele Senaatsjaar, naar voren zal moeten brengen.

In de eerste plaats zal het XVIIIe Lustrum van het Delftsche Studenten Corps, naast de gewone Corpsgebeurtenissen, al Uw aandacht moeten vergen. Hiervoor zou ik U willen aanraden, Uzelf niet blind te staren op het feit, dat dit Lustrum een geheel eigen karakter zal moeten hebben, daar ik wel geloof, dat het Corps vanzelf al zoo origineel is, dat hiervoor wel een goede oplossing voor gevonden zal worden. Van een overgroot belang acht ik het echter, dat U er voor zult zorg dragen,

dat de Delftsche Burgerij een actief deel aan dit Lustrum zal hebben. Hierdoor zult U dan bereiken, dat het Lustrum niet alleen voor het Corps een feest is maar voor de geheele Delftsche Bevolking. De laatste twintig jaren heeft het Corps zich steeds meer in Delft afgezonderd. In hoofdzaak kwam dit door de goede verbinding met de groote steden, waardoor de Corpsleden niet geheel meer op Delft waren aangewezen. Verder heeft de omstandigheid, dat vele Hoogleraren buiten Delft wonen, hier niet in geringe mate toe medegewerkt. De Burgerij beseft steeds meer, dat het van een groot nut zou zijn om al de eigenschappen, die Delft bezit, voor zichzelf te kunnen gebruiken. Daarom kan het U zeker gelukken weer in nauwe samenwerking met haar te komen. U kunt alleen niet van een stad verlangen, dat zij zichzelf de aanblik van een studentenstad geeft. Daarom moet het Corps de eerste schreden in die richting maken. Begint het Corps hier eenmaal mee, dan zult U zien welk een geestdrift de Delftsche Bevolking, bij de viering van het Lustrum, zal toonen. Dit zal dan een van de grootste successen zijn, die het Delftsche Studenten Corps in den laatsten tijd behaalt heeft.

De Senaat op ten Noort trachtte indertijd de spanning, die er tusschen de Technische Hoogeschool en het Corps was ontstaan, weg te nemen. Dit kon eerst slagen, nadat de vorige Rector Maginificus elke diplomatieke verhouding opzij schoof. Hij besprak de moeilijkheden, die er nog rezen, geheel openhartig, waardoor de tegenwoordige gezonde vriendschappelijke verhouding is ontstaan, waarvoor het Corps hem buitengewoon dankbaar kan zijn. Ik ben in het volste vertrouwen, dat ook U en Uw Senaat later met het meeste genoegen op de samenwerking van Technische Hoogeschool en Corps zullen terugzien.

Mijne Heeren,

Thans is het oogenblik gekomen, dat in Uw aller aanwezigheid een nieuwe Senaat geboren wordt. Uw belangstelling voor deze plechtigheid is de bezegeling van mijn handeling, waarbij ik aan mijn opvolger mijn ambt zal overgeven en toont mij opnieuw de macht van de traditie, die zoo langzamerhand deze Studentenmaatschappij heeft gevormd. Steeds weer worden de elementen in het Corps verjongd, waarbij de traditie die dan weer ouder wordt, het Corps vaster op zijn grondvesten plaatst. En het is het rotsvaste vertrouwen in deze grondvesten, dat men bij elke wisseling de toekomst van het Delftsche Studenten Corps vol geestdrift tegemoet ziet.

Met dezen hamerslag déchargeer ik mijzelf en installeer den Heer P. H. Clay als President van den Senaat van het Delftsche Studenten Corps.

REDE UITGESPROKEN DOOR DEN HEER P. H. CLAY, TER GELEGENHEID VAN ZIJN INSTALLATIE TOT PRESIDENT VAN DEN SENAAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS OP DONDERDAG 5 NOVEMBER 1936.

Mijnheer Reuhl,

Bij het opnemen van dezen hamer komt over mij een gevoel van onzekerheid en schroom. Want ik weet, hoe veelomvattend en verantwoordelijk Uw taak was. Hoe groot en ingrijpend de invloed van den Senaat op het leven van het D. S. C. steeds is. Het is mij een hooge eer, thans Uw functie door U aan mij overgedragen te zien. Uw functie, die ik hierbij, met grooten dank voor het in mij gestelde vertrouwen, aanvaard. In het afgelopen jaar heb ik met bewondering en achting gezien, met welk een liefde voor het Corps U zich van Uw zware taak kweet. Enkele bijzonderheden zijn mij in Uw optreden steeds weer opgevallen. Enkele belangrijke, voor het Corps gelukkige veranderingen kwamen vooral door het beleid van Uw Senaat tot stand.

De eenheid in Uw Senaat, die voortdurend uit zijn daden en optreden bleek, zal mij steeds een voorbeeld zijn.

Uw innig medeleven uit het Corps, met de vereenigingen, ook in die gevallen, waar geen direkte moeilijkheden bestonden, heeft tot het Corpsleven veel bijgedragen, dat echter niet gemakkelijk te overzien is.

En Uw snelle handelen in die gevallen, waar een conflict was ontstaan, maakte het mogelijk, dat steeds weer de beste oplossing werd gevonden, vóórdat schade was aangericht.

Nog wil ik iets vermelden, dat U zelf ook groote voldoening geschonken moet hebben. De verhouding met de T. H., die in den loop der jaren vaak door een aaneenschakeling van netelige kwesties werd beheerscht, heeft zich vooral in Uw Senaatstijd ontwikkeld en in een zoo goede richting, dat ook buiten de officieële gelegenheden persoonlijk contact kon ontstaan. Dat deze ontwikkeling verder moge gaan, is mijn vurige wensch.

Het is mij een eer, U voor dit alles thans de waardeering en dank van het geheele Corps te mogen overbrengen.

Mijne Heeren Senatoren,

Zooals ik reeds opmerkte, de eenheid in Uw Senaat was dusdanig, dat ik al datgene, waarover ik tot den Heer Reuhl sprak, slechts mede als het resultaat van Uw activiteit en liefde voor het Corps kan zien. U moet het ook zóó hebben aangehoord. Wanneer thans het oogenblik gekomen is, U van Uwe functies te ontheffen, wil ik U eerst nog, namens het geheele Corps, voor Uw prestaties en opofferingen gedurende het jaar, dat achter ons ligt, innig danken.

Met dezen hamerslag déchargeer ik den Heer J. B. F. van Hasselt als Secretaris, den Heer R. R. M. Rosen Jacobson als Thesaurier, den Heer D. M. W. Staring als Archivaris en den Heer C. Kolff als Commissaris.

Ik installeer in hunne plaatsen achtereenvolgens de Heeren W. van der Ham, H. Kramers, R. Jonckheer en M. Niermeyer.

Mijne Heeren Mede-Senatoren,

Het jaar dat voor ons ligt, houdt nog veel voor ons verborgen. Gezamenlijk zullen wij voor een zware taak gesteld worden, die wij nog slechts onvoldoende overzien, maar waarvan wij de verantwoordelijkheid reeds nu op ons voelen drukken.

Wanneer ik U echter zoo ter weerszijden van mij zie, dan heb ik de vaste overtuiging, dat U bezield bent met de wil, U geheel aan de U opgelegde taak te geven.

Ik wil de wensch uitspreken, dat dit jaar ons tot daden zal mogen brengen, die bijdragen tot den groei en den bloei van het D. S. C., dat het nu door het Corps in ons gestelde vertrouwen gerechtvaardigd zal mogen blijken.

Mijne Heeren Eere-leden van den Senaat en Oud-Senatoren.

Een jaar, als thans voor den Senaat aanvangt, heeft ieder van U reeds achter zich liggen. Rijke ervaring heeft dat jaar U geschonken. De blijvende belangstelling, die U ook nu nog voor het Corpsleven, in al zijn mogelijkheden en moeilijkheden heeft, is ons bekend.

De Senaat zal het op hoogen prijs stellen, indien U hem het komend jaar met Uw oordeel en ervaring zult willen ondersteunen. Wij weten, hoezeer dit het algemeen beleid van den Senaat zal vergemakkelijken, het Corps ten goede komen. Wij hopen, dat zich weer als in vroeger jaren de zoo gewenschte en vruchtbare hand tusschen den Senaat, hare eereleden en oudleden zal ontwikkelen.

Mijne Heeren Leden van het Delftsch Studenten Corps.

Nu ik hier voor het eerst, op deze plaats, in deze functie, tegenover U sta, is het mij een behoefte, met U het huidige Corps een oogenblik rustig te beschouwen, teneinde een inzicht te krijgen in de direkte gevaren en de direkte mogelijkheden van het zich steeds ontwikkelend Corpsleven.

Een lid van het D. S. C. verkeert in een zeer bijzondere positie. Vrij van maatschappelijke zorgen, vrij van geestelijken, niet zelf gewilden dwang; kan hij zijn aandacht geheel schenken aan al datgene, dat hem de moeite waard toeschijnt. En dat in een periode van zijn leven, die op zijn persoonlijkheid en levenshouding beslissende invloed heeft. Deze nooit geëvenaarde vrijheid stelt hem voor een eindeloos aantal mogelijkheden. Hij kan zijn aandacht richten op gedrag en denkbeelden van de menschen uit zijn omgeving, op de maatschappij, op techniek en wetenschap, kunst en religie, sport en vermaak. Hij kan zich bepalen, tot aandacht, maar hij kan ook kritisch waarnemen, om tot een medeleven met zijn omgeving, oordeelend en ingrijpend, te komen. Uit al deze mogelijkheden zal hij moeten kiezen. Uit zijn keuze zal blijken, of het gerechtvaardigd was, dat hem deze uitzonderlijke vrijheid werd geschonken. Pas wanneer hij dit beseft, wanneer hij met volle belangstelling en zijn geheele vermogen zich aan het gebruik van die vrijheid wijdt, kan zij tot haar recht komen.

Uit het gebruik van deze vrijheid wordt steeds weer het Corpsleven geboren. Uit dit gebruik moet zich het Corpslid van de andere studenten, die deze vrijheid in vrijwel gelijke mate genieten, onderscheiden. Zoo is het Corps door jarenlange ontwikkeling geworden tot die hechte eenheid in een zich toch steeds veranderend Corpsverband, die wij kennen. Slechts hij, die van zichzelf een volledig en weloverwogen gebruik van deze vrijheid eischt, zal tot het wezen van het Corps kunnen doordringen.

Maar wij moeten toch studeeren, ingenieur worden, daarvoor zijn wij tenslotte in Delft, zult U mij tegen werpen.

Zeker is de stude Uw plicht, maar U zult ook zelf willen studeeren, omdat het gekozen vak Uw belangstelling zal hebben en omdat U beseft, dat U hierdoor later Uw positie in de maatschappij zult kunnen veroveren.

Maar het is nu wel het oogenblik om deze beschouwingen tot een volledig beeld uit te werken. Slechts aandacht voor datgene, dat in het komend jaar de Corpsband zal kunnen ver-

sterken of dreigende gevaren voorkomen, is thans gewenscht. Tot algemeene blijdschap kan de laatste jaren van een toenemend Societeitsbezoek, toenemende verteringen aldaar, van een toenemend aantal Apollospelers, hockeyspelers, gesproken worden. Kortom, van toenemend enthousiasme. Maar dit alles moet menigeen met eenige verwondering hebben geconstateerd. Want een intenser, bloeiender Corpsleven is er niet mee samengegaan. De belangstelling, het enthousiasme richtte zich meer tot de spelregels dan tot de spelers, meer tot de viool en het stuk dan tot de band in de vereeniging, in de kring meer tot het bier en het vermogen tot schreeuwen en stoeien dan tot den inhoud van het gesprek.

Hierin zie ik een groot en algemeen gevaar. Het Corpsleven bestaat niet uit hockeysen, roeien, musiceeren, bierdrinken en autorijden, ook al wordt dit alles met enthousiasme gedaan. Slechts een intense en critische belangstelling voor het Corpsleven zelf, voor elkaars denkbeelden en gedragingen, kan het Corps sterk en levendig maken, kan de leden gedurende hun Delftsche tijd vormen tot menschen met eenige persoonlijkheid, met een ontwikkeld oordeel en verdedigbare opvattingen. De tegenwoordige toestand kon slechts ontstaan door een misplaatst gebruik van die vrijheid, waarover ik zoo juist eenige algemeene opmerkingen maakte.

Het Corps en de T. H. zijn Uw naaste omgeving, de maatschappij met al haar problemen en verwickelingen de daar achter liggende. In Uw bevoorrechte positie moet allereerst van U verwacht worden, dat U Uw aandacht schenkt aan Uw naaste omgeving, aan het Corps en de studie. Van U moet verwacht worden, dat U naast de studie, Uw volle activiteit ten dienste van het Corps stelt. Degeen, die hierin faalt, zal die later, in de maatschappij, het direkte contact en het medeleven met zijn maatschappelijke omgeving wel zoeken? Zeker niet! Maar ik ben bevreesd, dat een groot gedeelte onder U, en vooral onder de jongeren, de studie te veel als plicht voelt, en in het Corps slechts ontspanning; vermaak en gelegenheid tot het verder beoefenen van H. B. S.-liefhebberijen zoekt. Deze houding tegenover de studie maakt het praten over vrijheid van studie tot een aanfluiting. Deze houding tegenover het Corps maakt het Corps tot een zinloze samenleving van groepen, die elkaar zelfs niet probeeren te begrijpen.

Slechts zoo kon het gebeuren, dat de band tusschen de jaren tusschen de leden, die altijd de kracht van het Corps was, is geworden tot een ontwijkend langs elkaar gaan. Slechts zoo konden de disputen, het een na het ander, sterven en vereenigingen in de moeilijkheden der laatste maanden geraken. Slechts zoo konden de examenresultaten van de jongere jaren zoo droevig worden

Meer tot de jongere jaars heb ik mij gericht. Ook de oudere jaars gaan hier niet vrij uit. Hun activiteit hebben zij misschien vroeger getoond. Maar zoolang zij Corpslid blijven, mag van hen verwacht worden, dat zij het Corps in de daad en in het oordeel ondersteunen, niet alleen in het oordeel. Nooit mogen zij teeren op hun prestatie als jongere jaars, want de ouderen hebben hun eigen functie in het Corps, welke zij slechts onvoldoende vervullen. Maar ik ben overtuigd, dat zoodra het besef algemeen doordringt, dat, om een goed Corpslid te worden en te blijven, actieve belangstelling voor het Corpsleven zelf de eerste eisch is, het Corps een nieuwe periode van bloei naar binnen en naar buiten zal kunnen ingaan.

De positie van het Corps ten opzichte van de T. H. heeft zich den laatsten tijd weer in gelukkige richting ontwikkeld, waarbij wij ook de T. H. zelf grooten dank verschuldigd zijn. Het zal den Senaat een eerste, maar ook aangename taak zijn, de prettige verhouding met de vertegenwoordigers der T. H. op officieele gelegenheden en daarbuiten te bevorderen en te bestendigen. Maar hier voel ik de behoefte, dat wij deze positie

van het Corps ten opzichte van de T. H. ook als volkomen rechtvaardig moeten kunnen beschouwen. Slechts dan kunnen wij de zekerheid hebben, dat ook in de toekomst de betrekkingen tusschen het Corps en de T. H. zullen blijven, zooals zij voor het Corps noodzakelijk zijn. Ik wil, dat ieder van U zijn verantwoordelijkheid in dit verband geheel beseft. Ook als studeerend student moet het Corpslid zich ten allen tijde kunnen handhaven.

De teekenen van onderlinge waardeering en belangstelling tusschen het Corps en de bewoners van de stad Delft werden dit jaar weer talrijker. Hoe nuttig en aangenaam een medeleven van de studenten met de burgerij en omgekeerd is, blijkt steeds weer bij die zeldzame gelegenheden, waar van een medeleven inderdaad gesproken kan worden. De Senaat voelt, dat zijn invloed hier groot is en zal het zich tot een eer rekenen, indien de banden tusschen het Corps en de burgerij aan het einde van zijn bestuursperiode uitgebreider zullen zijn en van achting en vriendschap zullen getuigen.

Aan het begin van het komend jaar zal de voltrekking van het aanstaand huwelijk in ons Koninklijk Huis in het geheele land oprechte feestvreugde doen oplaaien. Het Corps zal dan de gelegenheid gegeven worden, van haar groote achting en liefde voor ons Vorstenhuis te doen blijken. Het Corps zal aan de feestelijkheden haar volle medewerking moeten verleen.

Een goede verhouding met de T. H. en met de burgerij zal tot het slagen van deze viering voor het Corps en voor Delft zeer veel kunnen bijdragen.

Mijne Heeren,

Nog vele punten zou ik kunnen aanroeren, nog vele gebeurtenissen en toestanden in het D. S. C. zouden een nadere beschouwing meer dan waard zijn. Maar steeds draagt het Corpsleven een enkele, voor het Corps zelf gevaarlijke, tendens in zich, terwijl daarbuiten gelukkige veranderingen te constateeren zijn. Slechts hierover heb ik U mijn oordeel willen voorleggen, waarbij ik getracht heb, niet alleen critiek te geven, maar ook op een weg ter bestrijding te wijzen. Misschien hebben mijn woorden U verrast, misschien boden zij U weinig nieuws, maar niet meer hoop voor de toekomst.

De moeilijkheden van ons Corps zijn niet nieuw, zij bestaan ook bij de andere Corpora. Steeds wordt het Corpsleven overwegend door den geest van den tijd beïnvloed. Onze onzekere toekomst en de maatschappelijke chaos, die onze wereld bedreigt, die ook een cultuurcrisis met zich mee brengt, kunnen onze houding onzeker, zonder overtuiging en doelloos maken. Het vertrouwen in den geest, waarop de vroegere student in blinde overtuiging steunde, schijnt ons eenigszins naief. Zijn idealen gingen niet in vervulling, integendeel, wij zijn daar verder dan ooit van verwijderd.

Maar wij zouden ons zelf verraden, indien wij hierom dit primaire vertrouwen verloren, al hebben onze idealen de invloed van den tijd ondergaan.

Ik hoop, dat mijn woorden weerklink bij U vonden. Maar voor alles hoop ik, dat zij U nog sterker deden beseffen, dat slechts Uw liefde voor het Corps en Uw belangstelling en activiteit ten dienste van het Corps, vertrouwend op het waardevolle, dat het Corps U bieden kan, het Corps kan doen bloeien. Hierbij zal het Corps meer van U vragen dan vroeger, door de verzwaarde studie en door de tegenwoordige omstandigheden. Maar toch zij onze eenige vurige wensch, dat het Corps weer intens mag leven, dat de zalen der Societeit Phoenix de bron en de afspiegeling van een druk vereenigingsleven, waarin Uw geest zich uit, mogen zijn, en dat Uw uitbundige vreugde in die zalen mag weerklinken.

Ik heb gezegd.

Uw CORPSLEVERANCIER

heeft ontvangen een
grote collectie nieuwe
ALBUMS

Specialiteit in het maken
van lantaarnplaatjes

Delftsche Foto-, Kino- en Projectiehandel

FRED. ALEX. ALBERS

PEPERSTRAAT 15

TELEF. 1329

COR HUYNEN

Gedipl. Erk. Dansleeraar
Member of The Imperial
Society of Teachers of Dancing

Privé en Clublessen
dagelijks op ieder
gewenscht uur.

Spreekuur iedere werk-
dag van 2 tot 10 uur.

TELEFOON 156

ALMANAK 1937

SCHRIJFT,

TEEKENT

EN

ZENDT UW VARIA IN

VÒÒR 20 NOVEMBER!